

TRÜKIMEEDIA

Mari

Nr.: 01.10.2015

Tiraaž: <NULL>

Meedius

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

Avatud südamega

“Ühiskonnas on praegu suur lõhestumine, sotsiaalmeedias vaieldakse, kellel on õigus. Ma ei tea, kas on üldse olemas õiget või valet. Ainult armastus on õige tee,” avaldab laulja KAIRE VILGATS (39) oma usu, mis pole teda alt vedanud.

TEKST: KAIRE UUSEN FOTOD: ANNIKA PIHLAK MEIK JA SOENG: ZAO ORGANIC MAKEUP, IVIKA KELDER
RIIDED: ERAKOGU TÄNAME TALLINKI

“**U**sun tõesti, et valdavalt on inimesed head ja tahavad teistele head, usun headusse, aga vahel lööb siiski see usk ka kõikumama,” tunnistab Kaire, kellega kohtudes võib juba eemalt hoomata temast õhkuvat heatahtlikkust ja usaldusväärsust, mis pole meie igapäevaelus sugugi tavalised nähtused. Tema avatud ja ebaestlaslikult soe olek mõjub kui magnet ega jää märkamatuks vähivõõrastelegi, kes möödudes tema poole pilke heidavad. Kaires on avatust ja lihtsust, samas tubli annus karismat ning atraktiivsust, mis teeb ta eriliseks ja silmapaistvaks. Ühtlasi tekib tunne, nagu oleksime temaga ammused tuttavad ning meie kohtumine teeb talle suurt rõõmu. Täpselt selline, nagu ta lavalt paistab – särav, rõõmus ja alati positiivne – on ta ka tegelikult.

Kaire tunnistab, et peab elus väga tähtsaks armastust, hoolivust ja oskust ennast teiste inimeste olukorda seada. Tema soov on, et neid väärtusi hindaks ka tema lapsed. “Mu viieaastane tütar ütles

hiljuti väga armsalt: “Emme, ma armastan sind!”. Vastasin, et mina sind ka. Tütar ütles: “Armastan sind kuu ja tähtedeni!” Vastasin, et mina ka. “Armastan sind nii kaua, kui saad vanaks ja sured. Siis saan ma suureks ja saan endale mehe ning lapsed.” Selline armas ja ilus lugu. Mul on väga hea meel, et ta armastust tähtsaks peab ja niiviisi tulevikku näeb. Minu jaoks on samuti pere väga tähtis.”

Intervjuu ajaks on Kaire “hüppesse” tulnud Tallinki Rootsi vahet sõitvalt laevalt Romantika, kus ta sel sügisel *show*programmis kaasa teeb. “Mulle väga meeldib laeval esineda, ootasin seda tööd väga,” tunnistab Kaire. Tema sõnul oli aeg, kui laevamuusikuid peeti mandunuiks ja läbikukkunuiks, mis ilmselt võis kohati ka tööle vastata, aga tänapäeval see nii sugugi pole. “On avalikud laevabändide konkursid ja enamik Eesti punte on üldse konkurentsist välja langenud. Meie *show*truppe õnneks hinnatakse ja kasutatakse.” *Show*programm, milles ta kaasa lööb, pakub kõike – laulmist, näitlemist, uhkeid kostüüme, rohkelt liikumist. “See praegune *show* on väga hea sport,” nõustub

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

Kaire, kes on hakanud laevaelu üha enam ja enam hindama.

Kui mõni võib arvata, et muud tööd ja koduasjad jäävad laeval töötamise tõttu tegemata või unarusse, siis nii see sugugi pole. Kaire käib laeva peal vastavalt sellele, kuidas nn maine graafik võimaldab. Nii on nad kolmekesi – Nele-Liis Vaiksoo ja Keit Triisaga – kokku leppinud. Ülejäänud “maapealne” aeg on tal samuti tihedalt kavandatud – käib proovides ja esinemas, oma osa võtab kodu ja lastega tegelemine. Kui Kaire on töoga hõivatud, on lapsed isa hoole all. “Kui saaks pere kaasa võtta, võiksin laeval vist lausa kuude viisi olla, sest tingimused on siin väga head,” tõdeb ta. Esiteks pole laeval argimuresid, peavari ja söök-jook on olemas ning saab pühenduda ainult tööle. Päevasel ajal Stockholmis saab linnas jalutada. Samas jääb palju aega ka iseendale – puhkamiseks ja mõtisklemiseks, mida koduses argielumõllus eriti palju pole. Soovi korral võib päev otsa kas või magada.

Kuna Kaire ennast eriti suureks söögitegijaks ei pea, naudib ta sedagi, et laeval saab süüa kindlatel aegadel, mis on eriti hea neile, kes tahavad dieeti pidada. Ta meenutab, kuidas ta eelmisel korral laeval

töötades saavutas tervislikult toitudes ja kindlas režiimis elades uskumatu tulemuse. “Märtsis alustasime ja augustis lõpetasime ning selle ajaga võtsin kakskümmend kilo alla. Nägin siis päris hea välja,” öhkab Kaire vaimustunult. Tervislikku toitumist peab Kaire tähtsaks, aga argielus, kui töid ja tegemisi on palju, on seda märksa raskem järgida.

Süda kuulub muusikalile

Sellel suvel oli Kairel üle aastate ootamatult palju vaba aega. “Ma täiesti lebotasin, olin palju päevi voodis lihtsalt pikali. Sellist võimalust ei tule muul ajal eriti ette.” Ilmselt oli organismil sedasorti puhkamist vaja, et ületöötamisest või muudest rasketest hetkedest üle saada. “Nüüd laevas on olnud momente, kus tuleb külmetuse moodi tunne peale, aga õnneks haigeks pole jäänud,” nendib Kaire. “Kardan haigeks jääda, sest lavale lähed kasvõi 39kraadise palavikuga, peaasi, et püsti suudad seista. Kui ei suuda, tuleb kõik teha, et suudaks ... Tean noort lauljat, kes surigi sellise töötempo tõttu haiguse tüsistustesse.”

Samas annavad lava ja uued huvitavad tööd artistile palju energiat ja jõudu. Õnneks tööd jätkub, isegi nii palju, et aasta lõpuni on graafik täis. “Uue aasta kohta veel ei tea, aga see on minu jaoks väga kauge aeg.” Eriti suure elevusega ootab Kaire praegu oma esimest tööd Estonia teatris, kus käivad muusikali “Karlsson katuselt” proovid. Novembris esietenduva muusikali lavastajaks on Ain Mäeots ning Kaire mängib seal Majasokku. “Ma olen ju ennegi Karlssonis kaasa teinud ja mänginud Majasokku Nukuteatris, aga Estonias on see siiski erinev ja näitlejateks enamasti ooperilauljad, dubleerime rolli koos Juuli Lillega. See on midagi hoopis teistsugust.”

Teda on õnnistatud päris paljude ägedate võimalustega. “Just muusikalid on mulle väga hingelähedased. Kõik ei ole küll täiesti õnnestunud, mõned asjad on toonud ka pea- ja hingevalu, aga olen õnnelik, et sattusin muusikalidesse.” Nii on Kairel väga hästi meeles, kui 1998. aasta novembris jõudis Eestis lavale muusikal “Kuningas ja mina”. “Õppisin siis Otsa koolis. Kuna tundsin juba Jaan Pehki ja Vaiko Eplikku, kes selles etenduses mängisid, siis käisin

Kaire Vilgats

Sündinud: 11. jaanuar 1976 Pärnus.

Lõpetanud: Georg Otsa muusikakooli laulmise erialal.

Töötanud: NUKU (nukuteatril) muusikalise juhina.

Saavutused: 1999 – 3. koht ETV laulusaates “Kaks takti ette”.

Võitnud nukuteatris kolleegipreemiaid. Kandideeris Eesti teatri auhindadel naiskõrvalosa ja muusikalise juhi auhinnale töö eest muusikalises “Romeo ja Julia”.

Valik rolle:

“Vampiiride tants” (Magda);
 “Hüljatud” (Mme Thenardier);
 “Miss Saigon” (Gigi)
 “Viuldaja katusel” (Golde);
 “Hull sinu järele” (Irene Roth);
 “Fame!” (Esther Sherman)
 “Fantoom” (Carlotta); “Buratiino senitundmatud seiklused” (Malviina)
 “Väikevend ja Karlsson katuselt” (preili Sock; Eesti Nuku- ja Noorsooteater 2011)
 “Billy Elliot” (Mrs Wilkinson) jpt.
 Peres kolm last.

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

hästi paljudel etendustel kohal,” räägib Kaire. Värskest Otsa kooli lõpetanu ja kontsertmeistrina mäletab ta, et seejärel toimus Otsa koolis konkurs. “Laulsin Erki Pehkile ette ja nii sain etenduses “La cage aux folles” ehk “Linnupuur” koorilaulja rolli, see oli aastal 1999.” Kuid juba aasta hiljem, kui hakati “Vampiiride tantsu” tegema, sai ta Magda rolli.

Kaire loodab, et on hea meeskonnamängija ja saab igasuguste inimestega hakkama. “Eks kohtab aeg-ajalt neidki, kellega on keeruline koostööd teha või suhelda, kuid õnneks on minu veregruppiinimesi ikka jube palju,” tõdeb ta. Vaatamata sellele, et tema

arvamus läheb inimestele korda ning teda kuulatakse-hinnatakse, pole tal enda arvates juhiomadusi. “Ma ei ole väga suur väljamõtleva ega eestvedaja, pigem hoopis alluva tüüpi. Kui öeldakse, et tee nii või naa, siis see sobib mulle väga hästi.”

Avalikkus on näinud Kairet rõõmsa ja suhtlusaltina, kes mõjub alati positiivsena. “Jah, olen üldiselt positiivne inimene,” nõustub ta, saades energiat just teistelt inimestelt. Samas tunnistab Kaire, et väga palju läheb talle korda ka teiste inimeste arvamus. Liigagi palju. Kui eestlased nägid üle-eelmise hooaja saates “Su nägu kõlab tuttavalt” temas üle ootuste head paroodiameistrit, vaatab Kaire sellele ajale tagasi hoopis teise pilguga. “Elasin seda näosaadet tegelikult päris palju üle. Mitte küll seda, et ma ei jõudnud finaali, vaid et sain aimu enda puudustest. See oli mulle üks suur õppetund,” tõdeb ta.

Kuigi väliselt ei pruugi seda näha olla, ütleb Kaire, et kui temas tõstab pead enesekriitika, siis on see üsna hävitav. “Teoorias olen küll tugev ja tean, et ma ei peaks teisi nii palju kuulama ja laskma ennast mõjutada, aga tegelikult on teisiti. Olen ebakindel, mind mõjutab isegi see, kui ütlevad on inimene, kelle arvamus ei peaks mulle üldse korda minema.” Kahjuks ei käi see tema sõnul kiituse kohta. “Kui mulle öeldakse häid asju, siis ma ei suuda seda jälle uskuda,” naerab Kaire oma vastuolulist suhtumist. Samas ei kahetse ta midagi, sest kõik elu antud müksud ja paitused on teda teinud selliseks, kes ja milline ta praegu on. “Need on ju arenguks ja edasiminekuks vajalikud.”

Inimesi tuleb mõista

Kaire tunnistab, et on aastatega muutunud, ehkki sisemiselt tunneb ennast sellisena, nagu oli kümme või kaksikümmend aastat tagasi. “Ise tunnen, et olen endiselt noor ja lõbus tüdruk, mul on ikka omad lollused ja kiiksud, ainult pildi pealt vaatan vahel, et hakkab vanainimese nägu ette tulema. Aga ei, ma olen ikka veel noor, alles kolmkümmend üheksa.” Järgmisel aastal ette löövat ümmargust numbrit ta ei karda, sest neljakümneselt ju elu alles algavat.

“Ma tõesti uskusin, et meie abielu kestab igavesti,” viitab ta hiljutisele elumuutusele. “Kui öeldakse, et ma ei pingutanud piisavalt, siis vastan neile ütlejatele – kui ma ei pingutanud, siis mitte seepärast, et ma ei tahtnud, vaid ei osanud. Aga nüüd ma tean, mida pean endas muutma.”

Parim ravim muredest ja raskustest ülesaamiseks on Kaire puhul suhtlus, mis toimib peaaegu alati. “Ma ei peagi kellelegi oma südant puistama, piisab sellest, kui saab niisama rääkida. Meil on laevas selline mõnus seltskond, paljudega neist sain alles hiljuti tuttavaks, aga väga tore on tühjast-tühjast lobiseda.”

Kairet kurvastab, et Eesti ühiskond on justkui mitmeks kisuks ja tuliseks püütakse maha suruda

Pressiteadete edastamine

Meediamonitooring

Meediaanalüüsid

Dagmar Oja,
laulja, Kaire sõbranna

Ma ei ütle kunagi talle Kaire, ikka Vilgats. Ja isegi kui on juhtunud paaril korral, et ma ütlen Kaire, siis vaatame mõlemad suurte silmadega teineteisele otsa, et "mis siis nüüd juhtus?". Vilgats on ülimalt armas ja heasüdamlik inimene. Ma tean, et võin temale usaldada oma rõõmud ja mured ja tema teab, et see on ka vastupidi nii. Laval olles läheme me täiesti teise maailma ja seal on meil väga lõbus, piisab silmapilgutusest või korraks silma vaatamisest, kui juba me teame, mis liigutusi järgmisena tegema hakkame. Ta on suurepärase muusik, ma olen tema ande väga suur austaja ja fännan teda "tuhandega"! Teineteisega suheldes lõpetame me tihti peale lauseid poole pealt, sest teame juba, mida öelda tahame, meie mõte liigub väga sarnaselt.

Suur oskus on rõõmu tunda argiasjadest ja osata hinnata seda, mis sul on. "Elu kulgeb ju praegugi hästi."

neid, kes ei mõtle samamoodi. "Tahetakse justkui ühte ja õiget arvamust, kuigi peaks olema arvamus- ja sõnavabadus. Eriti viimasel ajal, kui päevakorda on tõusnud samasooliste või pagulastega seotud teemad. Need on minu jaoks nii arusaamatud tülid ja vaidlused," raputab ta pead. "Kui lugeda sotsiaalmeediast kommentaare, siis seal võideldakse, kellel on õigus. Minu arvates ei ole tõe olemas, ainult armastus on õige tee. Alati tuleks kõigepealt asetada ennast teise olukorda, püüda teist inimest mõista." Igasugune teise arvamus mahategemine on Kaire hinnangul viha üleskütmine. Kõik osapooled oma seisukohtade ja arvamusetega peaks ära kuulama ja püüdma jõuda kompromissini. "Mulle meeldib Liis-Katrin Avandi öeldud mõte, et me ei tohi kunagi naerda ega näpuga näidata inimestele, kes näivad veidrad, sest selle taga võivad olla suured läbielamised."

Mõnes mõttes võiks praegust olukorda Kaire sõnul võrrelda lastekasvatusega. "Last peab kuulama ning siis sõbralikult ja ettevaatlikult kompromissideni pürgima. Kui sa tahad lapselt käitumise muutust, siis ei saa lahenduseks olla vits, vaid peab rääkima, kuulama ja püüdma mõista ka tema soove. Seda käitumist peaks teisendama täiskasvanute maailma ja nende omavahelistesse suhetesse," rõhustab Kaire. Samamoodi ei saa ta aru, miks oldi nii ägedalt samasooliste kooselude seadustamise vastu ehk mida võeti sellega teistelt ära. "Minu poolst on see küll okei, kui need inimesed elavad koos."

Positiivsuse ja mõistmisega on elus palju kergem toime tulla. Ja elus tuleb teha seda, mis rõõmu pakub ning milles oled hea. "Tunnistan, et ma ei ole väga praktiline, kohati olen isegi väga eluvõõras, natuke olen ka mugav." Algul Kaire ema kahtles, kas muusika ja laulmine on üldse mingi eriala, aga hiljem on just emast saanud tema suur toetaja. "See on eriala, mis on mulle südamelähedane ja mida ma oskan," tõdeb ta, kes enda sõnul laulis juba lapsena väga palju. "Mu ema laulis samuti kogu aeg. Vanaemal on väga ilus hele hääl, aga ta ei pea viisi. Mu vanem poeg Alfred tahab kangesti laulda, tal on ilus hääl ja ütleb, et õpeta mulle laulmist, aga kui ütlen, et selleks pead muusikat põhjalikumalt õppima, ei ole ta enam nii vaimustuses. Pean talle selgeks tegema, et ega muidu seda musikaalsust ja lauluoskust ei tule, kui muusikat sügavamalt ei õpi," naerab Kaire.

Peale muusika ja laulmise ei kujuta ta ennast midagi muud tegemas, aga "kunagi ei saa öelda, et ei iial". "Iseenesest ma kardan muutusi, aga kui peaksin midagi ette võtma, siis tahaksin psühholoogiat õppida, et saaks süvitsi tegelda nende teemadega, mis mulle endale huvi pakuvad ja on mulle elus probleeme tekitanud. See tundub põnev."

Igal juhul peaks see uus ala olema seotud suhtlemisega. Kuskil arhiivis omaette istumist ei kujuta ta ette. Kaire on proovinud elus ka õpetaja rolli, aga tunnistab, et see pole tema jaoks. "Õpetaja oled siis, kui tunned, et sul on midagi jagada ja on juba piisavalt tarkust, et võtta vastutus teise inimese elu ja karjääri kujundamisel, mina seda veel väga teha ei julge."

Vaatamata elu keerdkäikudele ei ole Kaire usku armastusse kaotanud, hoopis vastupidi, ehkki praegu ta selle peale ei mõtle ega uut suhet otsi. Kaire ideaalne päev näeks aga välja nii: "Hommikul saadan lapsed kooli ja ise lähen trenni. Oleksin selline koduperenaine-ideaalema. Teeksin lastele väga peene lõunasöögi. Mees võiks ka olla ja tulla samuti koju lõunale. Võiks käia kinos, kontsertidel ja teatris. Oleks meeletult palju armastust ja hoolivust, inspiratsiooni ja rahu."

Kaire pojad on praegu suured spordifännid. "Neile meeldib jalgpall ja nad leiutavad ise igasuguseid tegevusi." Talle endale meeldiks koos lastega erinevaid asju teha, ka reisida. "Viimati käisime Portugalis, kus oli imeilus. Lapsed tahavad väga minna Rio de Janeiro. See soov tuli neil siis, kui jalgpalli MM toimus Brasiilias. Praegu olen aga tööga nii hõivatud, et ühtegi reisi ei saa lubada. Vähemalt aasta lõpuni mitte."

Unistused võivad olla meil kõigil ilusad, ent Kaire sõnul on elus stabiilsus väga oluline ning ei saagi loota, et kõik kestab igavesti. Suur oskus on rõõmu tunda argiasjadest ja osata hinnata seda, mis sul on. "Elu kulgeb ju praegugi hästi," tunnistab ta.